

Pink People

No. 8 jan/febr 83

INHOUD

COLOFON

Redactie:

Peter Vennekens
Clemens Lanman
Hub Oitmann

Medewerkers:

Orpheus: John &
Mariet Wijnhoven
Puzzel: Chris van Vlijmen
Cartoons: John Venlo

Kopy:

Postbus 611
5900 AP VENLO
Bankrek.579470512
Lay-out: cje1an
Infolijn :077-24463

VOORAF.

Deze Pink-People ziet er ongewoon uit.

Hij is kleiner van formaat en hij is niet mooi versierd.

Weinig tekeningen, weinig mooie lettertypes, enz.

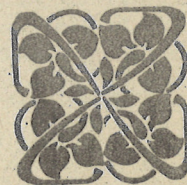
Dit alles heeft te maken met het feit dat we Pink-People toch deze week bij je in de bus wilden laten glijden.

Laat je er dus niet door weernhouden, ook al ziet 't er wat "saai" uit, om alles toch door te lezen, want 't feit dat we de Pink People uit wilden laten gaan heeft uiteraard zijn reden.

Er staat veel en goed lees- en informatie "voer" in.

Veel leesplezier.

2. Introductie.
3. Programma COC.
4. Puzzel/oproep.
5. Diskriminatie.
6. Brief Roze Front.
7. Geld-en-de regels.
9. Zelfaanvaarding van homo's.
10. Advertenties.
11. Vrouwenavond.
12. Mannenkafee.
13. Thema-avonden.
15. Orpheus.
18. Algemene ledenvergadering.
19. Enquete.

TER INTRODUKTIE.

Ergens in deel I van zijn geschiedschrijving "Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog" maakt dr. L. de Jong gewag van een op het eerste oog merkwaardig feit, namelijk dat de duitse heerscharen zonder moeite (ook in ons land) een aantal joden bereid vonden nauwgezet medewerking te verlenen aan de uitvoering van de anti-joodse maatregelen.

In de weinig opwekkende concentratiekamplitteratuur komt herhaalde malen het verschijnsel aan de orde, dat de als bewa(a)k-(st)er of iets soortgelijks aangestelde "eigen mensen" evenzeer (en zelfs in meerdere mate) werden gevreesd als de duitse autoriteiten.

"Zo Heer, zo Knecht", hoor je vaak.

Wat heeft dit alles in hemelsnaam met Pink People te maken? Niet door toedoen van de redactie, uitsluitend bij toeval dus, heeft dit eerste nummer van ons blad in 1983 een themanummerachtig karakter: verscheidene bijdragen handelen over diskriminatie, zelfaanvaarding, "coming-out", emancipatie.

Welk een verwoestende werking kan onderdrukking op het innerlijk van de onderdrukte(n) hebben! Zeker als het onderdrukkingssysteem al eeuwen duurt.

Gebrek aan zelfaanvaarding, het gevoel de mindere te zijn, enz., kan leiden tot meegaand gedrag tegenover, of érg(er): meewerken aan onderdrukkingssystemen in onze maatschappij: zolang je langs deze weg denkt buiten schot te blijven, speel je je judasrol; óf: je wentelt je onmachtige gevoelens af op nog zwakkeren: likken naar boven, trappen naar beneden.

Uit de historie van vlak vóór de tweede oorlog kun je -zij het achteraf- leren, hoe belangrijk het is tijdig het gevaar van facisme bijvoorbeeld, te onderkennen; Duits links hield zich te lang verdeeld en onder andere de Nederlandse regering (Colijn en de Geer) kwam met onvoldoende beschermingsmaatregelen, gewoon, omdat ze de "kracht" van het Hitlerdom begrepen.

Ook bij de Nederlandse homo's (Het Nederlands Wetenschappelijk Humanitair Komitee) kwam veelvuldig onderschatting van het fascisties gevaar voor.

BEWUSTWORDING VAN, ALERT ZIJN OP ONDERDRUKKINGSSYSTEMEN IN ONZE SAMENLEVING IS EEN EERSTE STAP NAAR EMANCIPATIE.

Die onderdrukkingssystemen ervaren flikkers en potten zo niet dagelijks, dan toch zeer frekvent. Die onderdrukkingssystemen werken echter niet alleen ten nadele van óns: het is een tegenwoordig welhaast intrappen van een open deur, wanneer ik wijs op de onderdrukking van vrouwen door mannen, sóft in de vorm van "grappig" zinspelen op de vrouw in de rol van keukenmeid, en keihard door vrouwen uit te sluiten van deelname aan belangrijke delen van het gemeenschapsleven (arbeid, politiek, enz.) en in de vorm van mishandeling, aanranding, verkrachting.

STÉRKER WIL/MAG IK ME UITDRUKKEN: HET SYSTEEM VAN DE HETEROSEKSUALITEIT, DAT FLIKKERS EN POTTEN AFWIJST, ALS INFERIEUR BESCHOUWT EN DOET BEHANDELEN, IS HETZELFDE SYSTEEM VAN DE HETEROSEKSUALITEIT DAT VROUWEN ALS EEN MINDER SOORT MENS KWALIFICEERT.

"Zo heer, zo knecht", hoor je vaak. Er zijn best flikkers die vrouwen denigrerend bejegenen; ook binnen het COC Venlo deed zich onlangs nog een incident ter zake voor! Flikkers die aldus handelen, houden hun eigen onderdrukking in stand en zijn, bewust of onbewust, een handzaam werktuig in handen van hun overheerser.

Peter Vennekens.

PROGRAMMA COC - VENLO :

SOOS:

Elke zondagmiddag van 15.30 - 22.00 uur. Keuller-
straat 1, Venlo.

Juist op deze zondagen zijn introducés welkom!

BESTUURSVERGADERINGEN:

Elke 1e donderdag van de maand.

Aanvang 20.15 uur.

Vergadering kan bijgewoond worden (publieke tribune)!

THEMA-AVONDEN:

Elke 2e donderdag van de maand.

Inleiders: Afgewisseld: John Wijnhoven en Hub Oitmann.
Suggesties voor thema's zijn welkom!

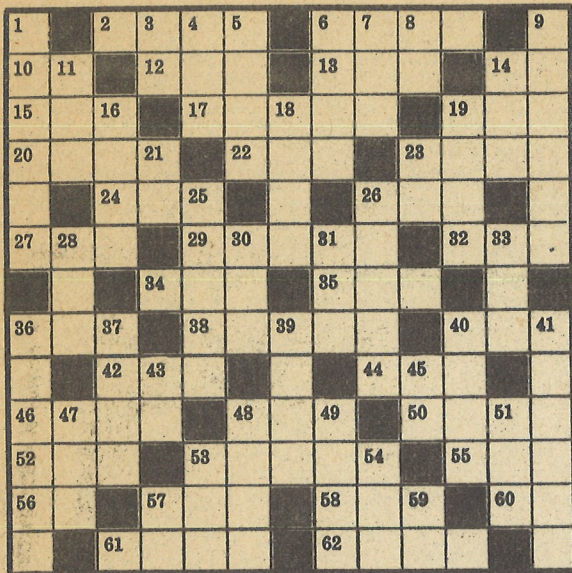
VROUWEN-AVONDEN:

Elke 4e donderdag van de maand.

Noteer alvast in je agenda!

OM TE ONTHOUDEN:

- Donderdag 10 maart 1983, vanaf 20.30 uur:
Thema-avond: Eenzaamheid. Inleider: John Wijnhoven.
- Zondag 27 maart 1983, vanaf 17.00 uur:
Ledenvergadering van COC-afdeling-VENLO.
- Niet in Venlo, maar in Leiden: 25 juni 1983.
Internationale homobevrijdingsdag.
- Wél in Venlo: Donderdag 14 april, vanaf 20.30 uur:
Thema-avond: Gay-pride-day. Inleider: Hub Oitmann.

In te vullen woorden missen de eerste én de laatste letter !!

Horizontaal :

1 Indien. 2 Knipmiddel. 6 Snor. 9 Be-
hoeftig. 10 Kloppend orgaan. 12 Vlees
v.d. cocosnoot. 13 Belegering. 14 Geleed-
potig dier. 15 Reinigingsmiddel. 17 We-
derom. 19 Zitplaats. 20 Gebakken tegel .
22 Groot roofier. 23 Dartel. 24 Mannel.
Huisdier. 26 Tegenhouden. 27 Borst-
pantser. 29 Verstrengeld. 32 Brandkast.
34 Islam. Bijbel. 35 Wondvocht. 36 Onpret-
tige grap. 38 Vleeszaak. 40 Vriesweer. 42
Onknop. 44 Kleurstof. 46 Solide. 48 Stuk
geschut. 50 Stiekem kijken. 52 Inleggeld.
53 Marge. 55 Metaallegering. 56 Schoor-
steenzwart. 57 Luchtsprong. 58 Snedig. 60
Kermisnoep. 61 Turnvoorwerp. 62 Van na-
ture.

Vertikaal :

1 Ribvlees. 3 Donar. 4 Handschoenleder.
5 Boter maken. 6 Soort neerslag. 7 Heil.
8 IJver. 9 Klein Hoen. 11 Fierheid. 14
Haast. 16 Dreigend gevaar. 18 Nieuwig-
heid. 19 Heimelijk. 21 Nors. 23 Oprit. 25
Verrukkelijk. 26 Start. 28 Hardvochtig. 30
Kwestie. 31 Verder i.d. tijd. 33 Adresomge-
ving. 36 Verklarende aantekening. 37
Voorzijde van boot. 39 Vrouwel. Vertegen-
woordiger. 40 Kansspel. 41 Paarsrode
kleurstof. 43 Chocolaadje. 45 Schaakstuk
47 Bang roofdiertje. 48 Roofdier. 49 Bep.
Paddestoel. 51 Devoot. 53 Stopplaats. 54
Instemming. 57 Jong rund. 59 Job.

Pieker lekker ! Groetjes

Chris

OPROEP

Op 27 maart 1983 zal onze afdeling
een ledenvergadering houden.
Plaats: Keullerstraat 1, Venlo.
Tijd : 17.00 uur.

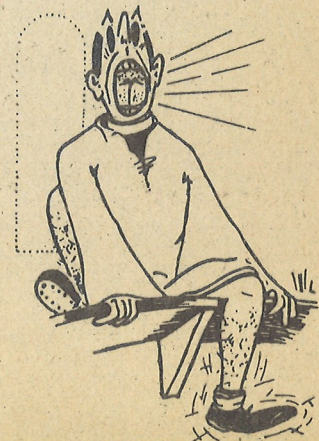
WIJ HEBBEN DE INDRIJK DAT AAN 'T
FUNKTIONEREN VAN HET COC-VENLO NOG
HELL WAT TE VERBETEREN IS:
Wij willen dus graag van degenen die
zich bij ons werk betrokken weten
(of door onze aanpak van de dingen
of zo, juist de neiging hebben zich
van ons af te keren), vernemen wat
zij tot nog toe misten bij ons of
wat zij vinden, dat we in de nabije
of verdere toekomst moeten gaan on-
dernemen.

Uiteraard hopen wij dan ook, dat de
ledenvergadering druk bezocht zal
worden, maar we stellen eenieder
tevens in de gelegenheid VAN TE
VOREN ZIJN/HAAR KRITIESE OPMER-
KINGEN EN SUGGESTIES AAN OMS DOOR
TE GEVEN.

Dat kan op 2 manieren:

- Door het formulier achter in
deze Pink People in te vullen
en op te sturen.
- Door gebruik te maken van de
telefoonlijnen die wij daartoe
als volgt bemenst hebben:
 - Op 7 maart '83 van 19.30-22.00
uur: 04759-3379 (Peter).
 - Op 8 maart '83 van 19.30-22.00
uur: 077-24463 (Clemens).
 - Op 9 maart '83 van 19.30-22.00
uur: 077-43297 (Nicole).

Verdere info over de ledenverga-
dering staat elders in dit nummer.

DISKRIMINATIE:
EEN MONSTER MET VELE KOPPEN!

Diskriminatie, wat is dat eigenlijk? Kramer's woordenboek maakt er zich gemakkelijk van af: onderscheid maken ten ongunste van. Een nietszeggende omschrijving waarachter een wereld schuil gaat. Een wereld van geweld, geestelijk, soms ook lichamelijk geweld. In zijn hevigste vorm ontaardde het in de tweede wereldoorlog. Een meerderheidsgroep, de Nazi's die diverse minderheidsgroepen trachtte uit te roeien. Hoewel iedereen tegenwoordig uitroept: "nooit meer facisme" en zich vol afschuw van concentratiekampen en "Endlösung" distantieert, maken potten- en potenrammerij, de opkomst van groeperingen als de centumpartij en de stap naar rechts die onze hele maatschappij maakte, dit "nooit meer" enigszins twijfelachtig.

Diskriminatie treedt op wanneer een meerderheid zich bedreigd voelt door 'n minderheid; een olifant die bang is voor een muis. Godfried Bomans signaleerde dit verschijnsel al toen hij schreef dat Nederlanders vanwege de vlakheid van hun land de onbedwingbare neiging hebben om alles wat boven en onder de oppervlakte uitsteekt met de grond gelijk te maken.

De minst duidelijke maar tevens gevaarlijkste vorm van discriminatie is mijns inziens gelegen in schijnakseptatie. Mensen die beweren dat ze niets tegen homo's en negers, joden en Turken hebben omdat het toch ook mensen zijn! Mensen die beweren dat er toch ook wel goede of akseptabele tussen zitten, maken zich aan schijnakseptatie schuldig. Zij signaleren de uitzondering en beveĳtigen daarmee de regel, die volgens hen dus inhoudt, dat homo's, negers, joden en Turken doorgaans niet goed of akseptabel zijn. Het verradelijke is dat deze mensen doorgaans niet als haters van minderheidsgroepen worden herkend en zichzelf ook niet zo ervaren. Ze beginnen er gewoon niet aan, hanteren lege woorden en gaan moeilijkheden het liefst uit de weg. Deze moeilijkheden treden levensgroot op de voorgrond bij een direkte konfrontatie. Klassiek is het voorbeeld van een vader die zegt niets tegen negers te hebben, maar zijn dochter de deur uittrapt zodra ze een kleurling mee naar huis brengt.

De rest van mijn artikel wil ik toespitsen op de diskriminatie die de heteromaatschappij aan de dag legt ten opzichte van homofielen. Ik wil afzonderlijk ingaan op beide keerzijden van de zaak. Allereerst de uitgangspunten van de massa. Zij diskrimineren homo's. Zij geven daar uiting aan al naar gelang hun aard of betrokkenheid. Dit gedrag komt voort uit het denkbeeld en de vooroordelen die iedereen afzonderlijk heeft tegen homo's. Het heeft dus als zodanig niets met het onderwerp te maken. Het zegt niets over homo's, alleen iets over de verwrongen mening van degene die discrimineert. Dat veel homo's zich vereenzelvigen met hetgeen er van hen wordt beweerd, of dat zij zich gaan verdedigen heeft te maken met hun eigen onzekerheid of gebrek aan zelfakseptatie.

Wie diskrimineert er zoal?

Er schiet me prompt een hele lijst te binnen:

Mensen die zwak zijn.

Mensen die kortzichtig zijn.

Napraters en meelopers.

Slachtoffers van indoctrinatie.

Mensen die zich bedreigd voelen.

Mensen die konfrontaties als pijnlijk ervaren.

Zij die een zondebok zoeken voor anderen falen.

Zij die een zondebok zoeken voor hun eigen falen.

De onverdraagzamen.

Betweters.

Religieuze fanatiekelingen.

De gestoorde.

Zij die onder grote druk staan...

Deze lange, trieste lijst kan moeiteloos met nog vele voorbeelden worden aangevuld. De meesten van hen zijn zelf op een of andere manier slachtoffer van ons systeem. Toch hebben zij er alles voor over om dit systeem in stand te houden. Aan dat laatste maken ook veel homofielen zich schuldig. Inplaats van zich tegen het systeem te verzetten, onderwerpen zij zich eraan. Ze gedragen zich zoals er van hen wordt verwacht, wat dan meestal resulteert in een dubbelleven. Vaak realiseren zij zich niet eens dat zij door zich aan te passen aan een systeem dat gebaseerd is op onderdrukking, het mede in stand houden en zijn macht vergroten.

Daarmee ben ik gekomen bij de tweede partij in dit geding: de homofielen, de slachtoffers van diskriminatie. Als homo behoort je tot een minderheidsgroep en bent daardoor automatisch een mikpunt van publieke agressie en afkeer. Iedereen wordt hiermee gekonfronteerd, maar ervaart het op zijn eigen manier en gaat er ook op een eigen manier mee om.

Sommigen akseptereren het eenvoudig niet. Zij voelen zich niet tweederangs of inferieur en verzetten zich tegen een hierop gebaseerde behandeling op velerlei manieren. Maar al te veel homo's gaan echter twifelen aan zichzelf...

"Stel je voor dat ze gelijk hebben...".
"Zou ik inderdaad...".

Dit is rampzalig voor een mens. Als je gaat twifelen aan jezelf, aan de juistheid van je handelen, je gedachten, je gevoelens, dan accepteer je jezelf niet. Het slaat je lam, je ondermijnt jezelf.

Dit heeft gevaarlijke consequenties, waarvan ik er enkele op een rijtje zet: Zelfdiskriminatie; vluchtgedrag; conformisme; onderwerping; zelfvernietiging of vernietiging van anderen; het leiden van een dubbelleven; frustraties of neurosen; platwalserij; hypocritie; eenzaamheid; eksklusiviteit; onderdrukking van anderen.

Ook deze lijst is niet compleet. Iedereen kan uit eigen ervaring of observatie wel een paar aanvullingen geven, denk ik.

Zo werd ik onlangs geconfronteerd met het verschijnsel dat minderheidsgroepen elkaar discrimineren. Het is pijnlijk te zien dat mensen die last die zijzelf ervaren op andere schouders afwentelen; dat minderheden veilige, exclusieve groepjes gaan vormen, waaruit zij anderen zonder verdere motivatie weren.

Onderdrukten die elkaar onderdrukken vormen een gevaarlijke, neerwaarts gerichte spiraal die alleen tot vernietiging kan leiden. Je kunt geen maatschappelijke veranderingen bewerkstelligen door dezelfde methoden te hantieren die je onderdrukkers gebruiken.

Een systeem veranderen kan alleen door categories af te wijzen wat fout is en het doorbreken van vicieuze cirkels. Dit is de enige manier om het veelkopige monster dat diskriminatie is, effectief te lijf te gaan.

Wie durft?

AFSCHRIJF VAN EEN BRIEF VAN HET ROZE FRONT AAN HET COC CONGRES 1982.

Geachte Congresvertegenwoordigers,

Het Roze Front, een vergadering van alle homo/lesba-groeperingen van Nederland, stelt zich als enige doel het op gepaste wijze herdenken van de Stonewall inn-rellen.

De Roze Front vergadering van 14 november 1982 spreekt haar verontrusting uit over de uiterst passieve bijdrage van de landelijke afdelingen van het COC. Wat betreft zowel de afwikkeling van het Roze Front 1982 (zoals het betalen van openstaande rekening voor geleverde goederen), als het meewerken aan de voorbereidingen voor het Roze Front 1983.

De Roze Front vergadering spreekt de wens uit een verzameling van met name óók de COC-afdelingen van Nederland te zijn, teneinde de frustrerende ervaring voor de homo-emancipatie opgedaan te Amersfoort met alle mogelijke kracht te weerleggen.

Met klem wil de Roze Front vergadering van 14 november jongstleden alle COC-afdelingen, op dit congres bijeen, uitnodigen om in de vorm van vertegenwoordiging in het Roze Front, discussie in de afdeling, trainingen van verschillende vormen weerbaarheid, programma's en themabijeenkomsten het Roze Front 1983 tot een succes te maken. Dit alles zeker gezien het feit, dat COC-afdelingen een niet onaanzienlijk deel van lesba/homo-Nederland bereiken en daarin een zekere verantwoordelijkheid zouden moeten voelen.

Namens de Roze Front Vergadering van 14 november 1983 te Utrecht,

Ceciel Klück, voorzitter.

Bijlage bij notulen RF 12.12.1983 pnt 4b.

GELD-EN-DE REGELS!

Wéér is er een jaar voorbij!
Een goed jaar, vind ik, wat Pink-People betreft. Met name in 1982 is onze Pink People uitgegroeid tot een blad waarin ruimte is voor relevante informatie, maar ook tot een blad waarin mensen duidelijke meningen en visies kunnen publiceren. Ook dit nummer getuige er van.

Pink People wordt tegenwoordig vervaardigd in 215-voud. Je leest 't goed! Mogelijk duidt dat er op dat velen met mij, voornoemde mening delen. Ik hoop het, want dan zullen ook weer velen die (nog) geen COC-lid zijn, andermaal gemotiveerd zijn, nu, na het verschijnen van het eerste nummer in 't nieuwe jaar, om weer de Hfl. 15.-- over te maken op banknummer 57.94.70.512. of het bedrag bij Hub, Clemens of mij in de brievenbus willen stoppen.

Onder andere op basis van deze financiële tegemoetkoming zal Pink-People kunnen blijven verschijnen. Ook is het belangrijk dat de adverteerders on "trouw" blijven. Ook hun advertenties geven ons blad bestaansrecht.

Elders in deze Pink People bestaat mogelijkheid om (opbouwende) kritiek te leveren op die zaken die de Werkgroep Homofilie Venlo e.o. afgelopen jaar aangereikt heeft; soos-middagen, activiteiten bij feestdagen, thema-avonden, maar ook op Pink-People.

Ook nu weer staan nieuwe activiteiten op stapel. De vrouwen bijten de spits af met de vrouwenavond. Welkom vrouwen. Ook zij die in het verleden teleurgesteld hun wonden hebben moeten likken. Geef de Werkgroep weer kansen, wat de vrouwen betreft!
Ook zal Orpheus weer gebruik gaan maken van de werkgroep ruimte en verder leven er gedachten over een homopraatgroep.

Ik denk dat dit allemaal goede dingen zijn, maar er is méér mogelijk. We staan open voor nieuwe suggesties en voor nieuwe actieve mensen. Maak dan ook gebruik van het vragenformulier of de telefoonavonden. Laat merken dat je je betrokken voelt op de Werkgroep. Voel je vrij om dát kenbaar te maken wat je fijn, of niet fijn vond in het afgelopen jaar, of wat je miste. Met zwijgen veranderd er niets. Verder wil ik allen die in 't verleden (soms) het COC bezochten in Venlo, opnieuw uitnodigen ons weer eens te bezoeken, omdat er veel veranderd is, ten

goede! (IJdelheid is een goede deugd)
De algemene ledenvergadering op 27 maart a.s. is misschien een goede gelegenheid.

Terug naar waar 't allemaal om begonnen is!
Hfl. 15.-- storten op banknummer 57.94.70.512., als je géén COC-lid bent. We hebben deze financiële bijdrage écht nodig.

Alvast bedankt!
Ook namens de andere bestuursleden,
Clemens en Hub.

John Wijnhoven.

Over de studiedag "Homoseksualiteit en hulpverlening in perspectief" te Utrecht, die o.a. ook bezocht werd door Peter Vennekens en John Wijnhoven, schreef het Welzijnsweekblad het volgende:

HOMO'S BEPLEITEN CATEGORIALE HULP.

VOOR HOMOSEKSUELEN DIENT MEER DAN TOT NU TOE APARTE HULPVERLENING TOT STAND TE KOMEN, GEËNT OP SEKSE OF SEKSUELE VOORKEUR. DE ZOGENAAMDE NEUTRALE, DESKUNDIGE INSTELLINGEN VOOR MEDISCHE EN PSYCHO-SOCIALE HULP HEBBEN TE WEINIG SPECIFIEKE AANDACHT VOOR HOMO'S.

In deze bewoordingen sprak de Amsterdamse huisarts LODE WIGERSMA de deelnemers aan een COC-studiedag toe. De bijeenkomst was op 15 januari in Utrecht. Volgens Wigersma leidt de erkenning dat homoseksualiteit in verregaande mate het leven bepaalt onmiddellijk tot de conclusie dat de seksuele voorkeur van hulpverleners een belangrijk gegeven is in de relatie met de cliënt. Als voorbeeld gaf Wigersma de nieuwe kliniek voor geslachtsziektenbestrijding voor flickers en potten in Amsterdam.

ER KUNNEN ZICH OMSTANDIGHEDEN VOOR-
DOEN. WAARIN OPZETTELIJKE VERZWIJGING VAN
HETEROSEKSUALITEIT TOT VERMINDERING VAN
WEDERZIJDS VERTROUWEN KAN LEIDEN.

HET HEBBEN VAN EEN HETEROSEKSUELE GE-
AARDHEID WORDT SLECHTS ALS VEILIGHEIDS-
RISICO ERVAREN, INDIEN BETROKKENE ZIJN
OF HAAR GEAARDHEID ZELF ALS PRO-
BLEMATISCH ERVAART EN DERHALVE VER-
ZWIJGT.

INDIEN FEITEN OPZETTELIJK VERZWEGEN
WORDEN, KAN DAT EEN KWETSBAAR-
HEID INHOUDEN.

WELK GENICHT AAN ZO'N KWETS-
BAARHEID GEGEVEN
MOET WORDEN HANGT
VAN DE SITUATIE
AF.....

HET SPJIT ME
IN 'T VELD.. U
BENT DERHAL-
VE AFGEWEE-
ZEN VOOR
DE FUNKTIE
VAN

**HOF-
NAR!**

HETERO
HOFDAME
GERAARD

.. IK ZOU DE
VOLGENDE KEER
MAAR NIET ZO
GEHEIMZINNIG
DOEN OVER UN
HETERO-ZIJN
ALS IK U
WAS.....

KABINET DER KONINGIN
LANGE POTEN 13

MÁÁRRE ... JULLIE HEB-
BEN 'T TOCH NIET GE-
VRAAGD!?!? ?

POT-
VER
DORIE!

SLIK!

adriaan
©1983

ZELFAANVAARDING VAN HOMOSEXUELEN.

José de Regt en Bram van Stolk.

Overgenomen uit: "Maandblad geestelijke volksgezondheid".

De schrijvers voerden op de Schorerstichting, het consultatiebureau voor homofilie te Amsterdam, de afgelopen jaren hulpverleningsgesprekken met mensen die te kampen hebben met problemen van zelfaanvaarding. Ze verdiepten zich in de steeds meer opduikende vraag naar de samenhang tussen de persoonlijke aanvaardingsproblemen en de maatschappelijke positie van homoseksuelen. De zienswijze die zij geleidelijk aan ontwikkelden, wordt in dit artikel uiteengezet.

Inleiding.

Allerlei ontwikkelingen en gebeurtenissen kunnen aanleiding geven tot problemen van zelfaanvaarding, zoals bijvoorbeeld ouder worden, echtscheiden of ontdekken dat je homoseksueel bent. Deze problemen uiteten zich in schrik en wanhoop over de toekomst, in boosheid en ontkenning, depressies en lichamelijke klachten en in innerlijk gemarchandeerd over de ernst van de gevolgen voor het verdere leven. Mensen met problemen van zelfaanvaarding hebben het gevoel gemeen, dat zij iemand anders dreigen te worden en wel iemand van mindere waarde. Zij proberen de realiteit tegenover anderen te verbergen en houden hun verdriet voor zichzelf, waardoor ze in een emotioneel isolement raken. De gedachte aan mensen die hetzelfde overkomen is, roept vooral afkeer op; daar willen ze niet bijhoren. Ze hebben het gevoel dat hen persoonlijk iets overkomen is, dat hen degradeert tot falende, verwerpelijke of zielige mensen. Het valt niet te rijmen met hun "ideale zelfbeeld". We realiseren ons nauwelijks dat problemen van zelfaanvaarding nauw samenhangen met de sociale verhoudingen van de samenleving, waarvan we deel uitmaken.

Stigmatisering.

Hoe groter de machtsverschillen zijn tussen de gevestigden en de buitenstaanders des te zekerder treft de stigmatisering doel. De stigma's zijn zo diep in het zelfbeeld van de buitenstaanders doorgedrongen, dat er gesproken kan worden van een "geschonden wij-beeld", van een gedeeld schaamtegevoel over de eigen minderwaardigheid.

De ontwikkeling van een bevredigend gevoel van eigenwaarde wordt belemmerd door de geringe sociale waarde van de groep. De buitenstaanders bekijken ook elkaar met wantrouwen en minachting.

De eerste fase in een emancipatieproces is de doorbreking van dit wederzijds wantrouwen. Zolang ze er niet slagen om door georganiseerd verzet druk uit te oefenen op de gevestigden, kunnen ze het beeld van hun groep niet veranderen.

In de loop van een succesvolle emancipatiestrijd verandert het beeld dat de gevestigden van de buitenstaanders hebben. Ook het beeld dat de buitenstaanders van zichzelf hebben verandert, hun zelfachting en onderlinge waardering nemen toe. Op den duur scheiden hun wegen zich vaak: een deel radicaliseert verder (bijv. de black-power beweging, de radicale feministen of

de rooie flikkers) een ander deel wenst "gewoon als alle andere mensen" beschouwd en behandeld te worden. Dit emancipatieproces verloopt maar langzaam. Wat eerst een stigma was, wordt niet plotseling een gewaardeerd perspectief, noch van de persoonlijke, noch van de maatschappelijke kant bekeken. Er zijn ook buitenstaanders die in de emancipatie van hun groep juist een bedreiging zien.

Maatschappelijk perspectief.

De zelfaanvaardingsproblemen van homoseksuelen hangen nauw samen met de verhouding tussen hetero- en homoseksuelen binnen onze samenleving. In de zestiger- begin zeventiger jaren oefende de emancipatiebeweging van homoseksuelen met meer succes dan daarvoor (het COC bestaat sinds 1946) druk uit op de gevestigde heteroseksuele wereld. De kansen voor homoseksuelen om geaccepteerd te worden en om zichzelf te accepteren zijn daarmee belangrijk toegenomen. Ook de therapieopvattingen over seksualiteit zijn veranderd. Het "gezezen" is op de achtergrond geraakt, in plaats daarvan zijn op zelfaanvaarding gerichte therapieën en begeleidingen gekomen. Toch blijft homoseksueel zijn riskant, de averzie tegen seksualiteit is diep geworteld en wat intensiteit betreft te vergelijken met de weerzin tegen incest, zo merken de schrijvers op. In sommige kringen wordt bepaald niet subtiel over homoseksualiteit gepraat en gedacht. Wie daarmee opgroeit zal zichzelf met de grootste moeite als homoseksueel kunnen gaan zien en accepteren.

Ontwikkelingen in de puberteit en adolescentie.

Kinderen in de eerste puberteitsjaren kunnen verliefd worden op iemand van het eigen geslacht. Dit is vaak meer een vorm van adoratie dan een gericht seksueel verlangen. Later worden verliefdheden meer op het andere geslacht gericht en krijgen ze een meer seksueel karakter. Bij een aantal kinderen is dat niet het geval; zij blijven op sexgenoten gericht; hun wereld van erotische fantasieën en dagdromen raakt gescheiden van die van hun leeftijdsgenoten. Ze gaan hun seksuele verlangens en verliefdheden ongewoon vinden, worden zich ervan bewust dat ze in een isolement geraken. Ze gaan daardoor hun seksuele verlangens als ongewenst zien. Niemand mag iets van hun ongewone verlangens merken, ze acteren en weten dat ook.

In het sociale verkeer worden deze kinderen strategen, die niet meer onbekommerd met anderen kunnen omgaan en daardoor de kans missen om in hun puberteit contacten te leggen en emoties uit te wisselen.

Zelfaanvaarding.

Volgens de schrijvers is het zinvol om de zelfaanvaardingsproblemen van homoseksuelen vanuit drie gezichtspunten te benaderen:

1. De schuldgevoelens, de angst van verboden wensen en gedachten, waaronder (homo)sexuele.
2. Het geschonden ideale zelfbeeld, de angst op te moeten erkennen dat je behoort tot een soort mensen, dat noch door jezelf noch door anderen gewaardeerd wordt.
3. De vrees voor stigmatisering, de vrees om als homoseksueel door anderen geminacht en buitengesloten te worden.

Ad. 1.

De schuldgevoelens over homoseksuele verlangens blijven vaak min of meer onbewust en liggen in de sfeer van het verbodene. Mensen die vooral door schuldgevoelens belemmerd worden zijn vaak in een eisend, normatief en streng godsdienstig milieu opgevoed en hebben een sterk schuld- en zondebesef.

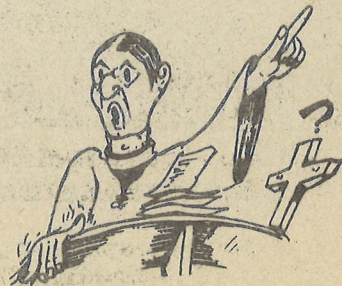
Ad. 2.

De angst voor een geschonden ideaal zelfbeeld is voor veel homoseksuelen de kern van hun aanvaardingsproblemen zo stellen de schrijvers. Iedereen heeft bepaalde toekomstverwachtingen die hij hoopt te verwezenlijken. Wie daarin tekort schiet, leeft in onvrede met zichzelf en krijgt minder achting voor zichzelf. Velen kunnen zichzelf niet als homoseksueel zien, omdat het verlies van achting, van respectabele toekomstperspectieven enz. onoverkomelijk lijkt. Er bestaat een spanningsveld tussen de realiteit van de homoseksuele verlangens en het ideaal zelfbeeld. Gevolg compromisoplossingen.

Sommigen staan zich bijvoorbeeld homoseksuele contacten toe zonder hun toekomstperspectief te laten varen. Anderen scheiden hun dagelijkse leven, en van de wijze waar op zij zichzelf bezien. Mensen die een dergelijk "dubbelleven" leiden, slagen er meestal niet in om een langdurige verhouding met een andere homoseksueel aan te gaan. Velen proberen de spanning te ontwijken door contacten met niet homoseksuelen te mijden. Zonder het te willen houden ze zo het mechanisme in stand dat hen zo ongelukkig maakt.

Ad. 3.

De vrees om als homoseksueel buitengesloten te worden is reëel. Degenen die zich door hun vrees laten leiden en zich niet verzetten, lijden een morele nederlaag; zij laten kwetsende opmerkingen over hun kant gaan terwijl ze daar tegelijkertijd verontwaardigd over zijn. Degenen die zich wel verzetten lopen het risico dat zij buitengesloten worden en dat het tot een breuk komt met mensen om wie ze veel geven. Wanneer de morele verontwaardiging over stigmatisering het eenmaal heeft gewonnen van de vrees om buitengesloten te worden leidt dat bij velen tot actieve deelname aan de emancipatiebeweging.

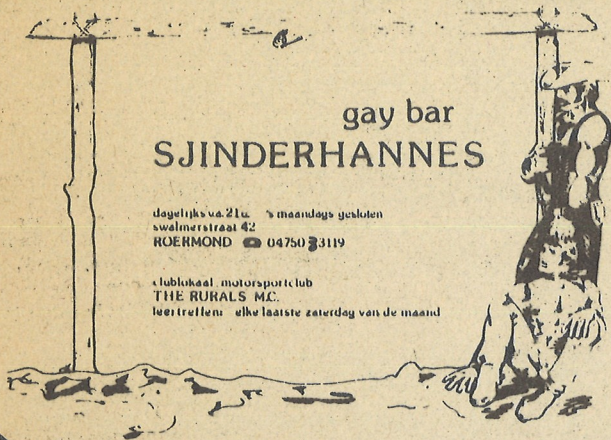

UIT
IN
ROERMOND

gay bar
SJINDERHANNES

dagelijks va. 21u 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
ROERMOND ☎ 04750 33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS M.C.
leestreffers elke laatste zaterdag van de maand

gay saunaclub

THE PLUNGE

zwembad 30°
jet stroomer
stoombad
finse sauna
zonnedak
bar
petit restaurant
solarium

dagelijks va. 12 uur geopend
's zaterdags nachtsauna
swalmerstraat 40
ROERMOND ☎ 04750 33119

Boekhandel Antarctica
politiek en literatuur
modern antiquariaat

EEN ANDER STRAND (homo verzet in België)	17,50
HOMO POLITIEKE TEKSTEN	11,-
HOMO JAARBOEK 1	29,50
HEERLIJK over mannelijke homosexualiteit	25,-
DE MANNEN MET DE ROZE DRIEHOEK	21,-
HOMO GA LEVEN (liederenbundel)	10,-
Het is altijd wat (stripboek)	12,75
LESBIÏSCH PRACHTBOEK	35,-
VROUWEN DIE VAN VROUWEN HOUDEN	27,50
JACOB ISRAËL DE HAAN BIBLIOTHEEK	
(meerdere titels)	

Behalve bovengenoemde boeken vindt je in de winkel ook nog boeken over mannen- en vrouwen-emancipatie, milieu, derde wereld, ontwapening, onderwijs enz.

Ook staat er een ruime sortering literaire romans. Naast boeken hebben we ook buttons, affliesjes, briefkaarten, kringlooppapier.

AGENDA'S VOOR 1983 vredes agenda	12,50
vrouwen agenda	12,50
solidariteits agenda v.a.	6,90
flinker agenda (nog niet zeker).	

BOEKHANDEL ANTARCTICA. OPEN. WOE 1-6 uur
DOMINICANENSTR. 6 DO 1-9 uur
VENLO TEL: 077-43938 VRI 1-6 uur
ZAT 10-5uur

?

Swalmerstraat 29
Roermond-centrum

Dagelijks vanaf 21.00 uur
Dinsdag gesloten
Zondag's vanaf 18.00 uur geopend

VROUWENAVOND.
VANAF 24 FEBRUARI '83.

20.00-24.00 U.
en verder elke 4e don-
derdag van de maand!!

KEULLERSTRAAT 1.

Hallo!

Eindelijk is het dan zo ver!
We starten met een avond alleen
voor vrouwen.
Eventjes voorstellen: "We" zijn
ANITA EN NICOLE.

We waren het moe om niets te onder-
nemen, vandaar dat we besloten heb-
ben om binnen 't COC (met alle me-
dewerking van de actieve leden) een
vrouwenavond te organiseren.
In Venlo blijkt er voor vrouwen geen
enkele mogelijkheid te zijn om elkaar
te ontmoeten (het vrouwenkafee -dat
erg terugliep in aantal bezoeks-
is sinds april opgedoekt).
Steeds vaker kwamen we in contact
met vrouwen die ook niet wisten
waar ze naar toe moesten.
Daar gaan we dus verandering in
brengen. OP 24 FEBRUARI IS DE EER-
STE VROUWENAVOND (en nu maar hopen
dat er vrouwen komen) en verder el-
ke 4e donderdag van de maand.
In het begin willen we één avond
per maand organiseren met de moge-
lijkheid (als de interesse groot ge-
noeg is) om dit uit te breiden.

We hadden gedacht er een gezellige
avond van te maken. Een avond waar-
op het mogelijk is is om contact te
leggen met andere vrouwen, waarop
mogelijkheid is om te praten en voor
vrouwen die graag spelletjes doen,
zijn er spellen aanwezig (eigen
spellen kunnen ook meegebracht wor-
den). Bij genoeg animo willen we kij-
ken of er avonden met eigen inge-
brachte thema's te organiseren zijn.

We staan open voor informatie, idee-
en en vrouwen die actief willen wor-
den.

Verder hopen we dat ons initiatief
sukses zal hebben.

Tot de 1e vrouwenavond op 24 februa-
ri, 20.00 uur, Keullerstraat 1, Venlo

Groetjes,
ANITA EN NICOLE.

BOEKENRECENTIE:

Soms beleefd ze in gedachten haar
leven van vroeger, toen alles haar
verpletterde, behalve het hoopvol
wachten op Sarah, de donszachte aan-
wezigheid van de kinderen.
Hun glimlach, hun armen stevig om
haar hals, hun direkte manier van kij-
ken. Toen vulde de stad zich met
lucht, maar het was 'n slaap, 'n
soort droom in een nacht die zeven
jaar duurde, weet ze nu.

Een ononderbroken willen vergeten,
dat tevens een herinnering is.
Als zij open steengroeves ziet, waar
de sedimentatie zichtbaar wordt,
moet ze iedere keer denken, dat
niets méér op het leven lijkt.
Wat de boor doet trillen is de her-
innering, de ineensstoringen die
blootleggen, dat is de zwaarte van
't onvoorzienne.

Uit: De geliefden.
Pagine 93.

Van Jocelyne François.

Feministische Uitgeverij Sara 82.

MANNENKAFEE VENLO ♂

MAANDAG 21 MAART 1983 COSY CORNER VENLO.

DEZE AVOND ZAL "BEWUSTWORDING" CENTRAAL
STAAN.

HET BELOOFT EEN ZEER BOEIENDE AVOND TE
WORDEN.

AANVANG 20.00 UUR.

WIL JE MEER WETEN, OF WIL JE EEN UITGE-
BREIDE UITNODIGING ONTVANGEN, GEEF DIT
DAN TELEFONIES DOOR.

ALLE BELANGSTELLENDEN ZIJN UITGENODIGD
MIDDELS DEZE PUBLIKATIE.

Bert (48707).
John (40387).
Hans (43114).

VERSLAG THEMA-AVOND.

De video-diskussieavond met het thema diskriminatie werd niet druk bezocht: 10 mensen (5 vrouwen en 5 mannen).

Ik denk dat het òf komt omdat veel mensen er nog aan moeten wennen dat het COC Venlo nu ook op donderdag haar deuren vaker open heeft, òf omdat het thema voor sommigen té bedreigend of té konfronterend is.

Tóch kiest het bestuur van COC Venlo er niet voor om alléén maar gezelligheidsactiviteiten te organiseren. Door een breder aanbod van activiteiten hopen we namelijk ook een breder publiek te bereiken en te mogen ontvangen. Ons streven is namelijk om iedereen iets aan te kunnen reiken die zich betrokken voelt op het COC. We willen niet vergrijzen, of blijven steken in 'n vaste kern mensen. We willen groeien naar iets, waar plaats is voor àlle Noord-Limburgse homofielen.

De videoband "Diskriminatie van homofiele mannen en vrouwen in Nederland" is er voor mijn gevoel een die aan de oppervlakte blijft, wat afstandelijk, ja zelfs wat standaard is. De eropvolgende diskussie leidde er toe dat we juist meer vanuit onszelf praatten. Hoe we dingen ervaren, hoe we zelf met situaties omgaan, hoe we ons (durven) opstellen binnen deze samenleving. In welke mate we ons zelf diskrimineren (denk aan omgaan met jezelf, de mentaliteit onderling, in bars enz.).

Enkele vrouwen hebben het gevoel dat ze meer gediskrimineerd worden om hun vrouw zijn dan om hun lesbies zijn. Sommige aanwezigen brengen niet echt naar buiten dat ze homoseksuele gevoelens hebben. Slechts een kleine kring weet het van hen. De angst voor reacties weerhoudt hen. Dat ze hiervoor kiezen heeft niet te maken met 't zichzelf niet aksepteren, zeggen ze. Anderen die met hun homofiel zijn wél openlijk omgaan, er zelfs mee aan de weg timmeren, ervaren dit als een bevrijd gevoel, maar worden daardoor dan ook wel gekonfronteerd met "direkte" diskriminatie.

Alpratend wordt duidelijk hoe gemakkelijk gediskrimineerd wordt en ook hoe vlug we zelf geneigd zijn om te diskrimineren.

Het voorafgaande moge duidelijk maken in welke sfeer er gepraat is geworden. Er was ruimte om te luisteren naar elkaar en ook om onze visies aan elkaar

kenbaar te maken, ja je gevoel te verwoorden. Met ruimte bedoel ik te zeggen, dat er gelegenheid was om al die dingen te zeggen, zonder het gevoel te krijgen dat de één aan de ander zijn mening wilde opdringen.

Graag tot de volgende thema-avond en dan hopelijk met meer mensen!

John Wijnhoven.

THEMA-AVOND 10 MAART 1983.

Op donderdag 10 maart a.s. zal 't thema

E E N Z A A M H E I D !

centraal staan.

De stad in...

De kroeg in...

Vaak op de vlucht voor eigen eenzaamheid!

Heel vaak als je in een vertrouwd gesprek raakt met iemand, komt naar voren hoe eenzaam men kan zijn. Dit schijn je niet zomaar te mogen zeggen. De maatschappij is er immers op gericht dat je alles keurig op een rij moet hebben, wil je er bij horen. Je bent zo vlug lastig! Juist door het feit, dat de dingen zo moeilijk bespreekbaar zijn, wordt het eenzaamheidsgevoel groter. Je blijft alleen zitten met je "pakketje".

Eenzaamheid gaat meestal verder, ja veel verder, dan alleen zijn. Mensen voelen zich vaak verlaten!

Graag tot 10 maart om 20.30 uur. Keullerstraat 1, Venlo.

John Wijnhoven.

DONDERDAG 10 MAART 1983

= 20.³⁰ UUR =

DISKUSSIE-AVOND OVER DE

"EENZAAMHEID"

WERK GROEP HOMOFILIE (COC)

KEULLERSTR. 1, VENLO. (GEEN ENTREEPRIJS)

ORPHEUS

SINTERKLAASAVOND.

Samen naar de film. Jij en ik en onze allang niet meer in Sinterklaas gelovende zonen. Een gekke, spannende film. Met rode konen en schitterogen staan we weer buiten. Tijdens de terugreis praten en lachen we na over het zo juist beleefde.

Thuisgekomen storten de kinderen zich op hun kade. Een hartewens van allebei gaat in vervulling. We genieten. Nog een spelletje Majong, een beker chocolademelk, een zak met knabbspul en voldaan, tevreden en zuchtend van zoveel goeds zoeken onze spruiten hun bed op.

Bij de kachel, wij samen. En dan, een paar woorden maar...

"Ik heb zin om nog even weg te gaan". Pang, die is raak; midden in mijn door vele warme gevoelens blootliggende hart. Even ben ik verdoofd. "Hé? Oh, nou ja, waarom ook niet!"

Het was toch goed, laat hem gaan als ie daar zin in heeft. Ik zit verslagen in mijn stoel. Veel gaat er door m'n hoofd en ik zwijg. Boosheid en onbegrip dringen door de verdovingsbarrière heen. Hoe haal je het in je kop om nu juist weg te willen? Ik snap er niets van, het gaat volkomen in tegen m'n eigen gevoelsbeleving. Al zoveel jaren leven we samen, maar op zulke momenten begrijp ik geen snars van je, ben je een vreemde voor me.

Op de meest onverwachte momenten word ik gekonfronteerd met jouw zucht naar mannen. Naar hun warmte, lijf en God mag weten wat nog meer. Onze warmte is je niet genoeg. Het is een warme luchtstroom die je van buiten uit even verwarmt, maar die niet doordringt tot je hart. Het is niet waar, zeg je. Je vond het ook een fijne avond en je hebt ook genoten, maar je liep al een tijdje rond met het gevoel dat je wel weer eens wat wilt.

Je-weer-eens-wat-wilt!

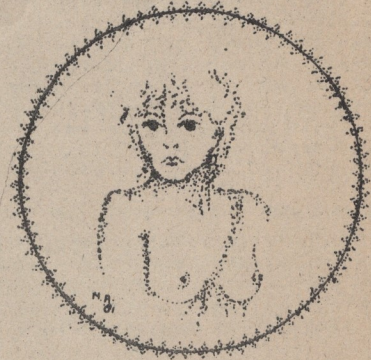
Die onrust in je. Alsof alles wat er verder gebeurt bijkomstig is. Alsof ik en de kinderen bijkomstigheden zijn. Alsof alles ondergeschikt is aan dat ene verlangen, dat ene doel: Met een man naar bed!

Ik voel me gekwetst en belazerd. Jij begrijpt de felheid van m'n reactie niet en zit geslagen tegenover me. Stilte. Ieder vecht met de onmacht de ander te bereiken, de onmacht te verwoorden wat ie voelt en denkt; bang de ander nog meer te kwetsen, bang voor nog meer pijn, bang ook dat het uitspreken van gevoelens op dit moment

verwijdering zal betekenen in plaats van ontmoeting. Maar we lopen geen van beiden weg, we geven niet zomaar op. Nú wegelopen zou de ijslaag om ons hart alleen maar steviger maken. We kijken elkaar aan.

Het ijslaagje om ons hart breekt... en we huilen en praten. Huilen, om de pijn die we voelen; praten over 't niet begrijpen van elkaar, over de verschillende manier van beleven van de dingen, over de verschillende gevoelswerelden van twee mensen die met hetzelfde bezig zijn. We huilen en praten vanwege de onmacht die we voelen, over onze verlangens en verwachtingen die zo langs elkaar heen kunnen gaan. En weer is er een halve nacht strijd geleverd door twee mensen die van elkaar houden, maar soms niet weten wat dat inhoudt; niet geloven dat het er is en soms toch opeens heel duidelijk voelen dat het er is.

Stella.

denkend aan mijzelf
aan wie ik was
wie ik had willen zijn
denkend aan mijn onvermogen
mijn toekomstbeeld; een geheel
mijn ideaal.
denkend aan mijn gebroken ik
twee helften, niet meer te lijmen
twee delen, elk een andere vorm en
kleur

toch samen ik
heel en gebroken
wie was ik?
wie word ik?
God verdeel je in mijn helften...

Kun je je voorstellen hoe dat is? Als je altijd alles samen hebt gedaan? Samen wandelen en winkelen, samen naar het theater, samen naar feestjes en ouderavonden, samen naar Albert Heijn? Altijd samen!

Zagen ze mij, dan zagen ze hem. En zo bouwden wij een reputatie van saamhorigheid op. Waren wij zo saamhorig? Of was het meer een slaafse bediening van elkaar?

Toen ik hier mijn verschrikkelijke onvrijheid van begon in te zien, begon voor mij het proces van vrijmaking. Maar mijn vrijheid beperkte zich tot het vrijwilligerswerk, wat in in ruime mate deed. Voor de rest bleef het, wat het was. Ik hield de laatste publiekelijke resten van ons samengaan in stand. Hij ook! Waarom? Omdat dit nog zowat het enige was wat ons bond? Ik wilde hem niet helemaal verliezen en, misschien tegen beter weten in, blijven geloven dat wij eens een goed paar zouden zijn. Ik was diep bezorgd over onze relatie en hoorde met gretigheid van anderen, dat ze ons "zo een goed stel" vonden. Ons gezin was gezellig en veilig. Alles zag er prima uit, het had een functie. Iedereen voelde zich wel bij ons. Zo had ik het graag. En zo sukkelden wij verder...

En toen werd ik verliefd! Grote genade, op een vrouw nog wel! De klap kwam hard aan! Dat paste niet in mijn straatje. Ik wilde niet, ik raakte verward en in paniek. Maar 't was niet anders. Ze gaf me zoveel. We waren saamhorig! Echt saamhorig! Ik kreeg een nieuw beeld van wat samengaan kan zijn: samen discussiëren, samen werken, opkomen voor elkaar, samen lachen en schreien, elkaar begrijpen, elkaar raden, naast elkaar staan, fier en trots!

Ik zweefde, ik bezweek, ik koos. Ik koos voor haar! De boezemvriendin bleek meer te zijn, ze werd mijn lief. Mijn verlangens werd heviger, ik hunkerde naar haar. Ik vrast van alles wat met haar te maken had. Ik voelde een enorme spanning als ik haar verwachtte en als ze bij me was. En alles was wederkerig.

We explodeerden en maakten feest van ons leven. Heimelijk lachend om ons stiekeme geluk. Toen begonnen we te vrijen en daarmee kwamen de schuldgevoelens en de vele vragen over trouw, verantwoordelijkheid, plichten, gevolgen en waarden.

Ik kwam terecht in een periode van schreien, van verward zijn, verlangen, niet kunnen, niet willen en tenslotte ontdekken dat het niet anders kan.

Ik ben ik, en zo was ik! Ik gaf toe en zette alles op een rij.

Homofiele gevoelens! Dat had consequenties. Zouden we hiermee verder gaan, ja of nee? We gingen verder, uit verlangen, uit noodzaak. We konden en wilden elkaar niet meer missen. We waren gelukkig met elkaar en vol respect voor de liefde, die ons in deze ongekende vorm was toebedeeld. We deelden innigheid en tederheid met de meeste vanzelfsprekendheid. Zo waren we geschapen, zo hadden we elkaar gevonden! Nu pas! Zo wilden we samen leven, zo vonden wij dat het hoorde. Maar "men" dacht hier anders over! Onze eerlijkheid gebood ons er met onze partners over te praten en daar brak de hel los. Terug naar af! Terug in je hok! Dit kon niet, dit mocht niet. Waren we wel wijs?

De confrontatie had een shockeffect. We waren met z'n vieren in de war. Zij en ik vochten voor onszelf en wilden wel schikken maar onder geen voorwaarde elkaar opgeven. De mannen eisten hun recht en onvoorwaardelijke trouw. Ze wilden een vinger in de pap. Ze verguisden ons. Nog meer schreien en nog steviger en inniger werden onze armen.

Na een strijd van maanden veranderde het beeld. Eén echtgenoot bleef jammeren, de ander, de mijne, praatte over scheiden en ging zijn vrijheid verwerven. Angst te over bij mij, met argwaan begon ik zijn escapades. Ik wilde alles weten, hij sloot mij buiten. Ik voelde dat ik de grip op hem verloor. Ik vroeg me van alles af...

En toen ging hij bij Isabelle slapen! Terwijl ik een paar dagen broodnodig, met mijn lief op de Veluwe verbleef, uithlazend van de strijd en herzien of een driehoeksverhouding wel mogelijk was. We verbraken onze relatie, omdat zij niet meer tegen de spanningen van thuis opkon, en barstte van de schuldgevoelens. Gebroken en verstuurd kwam ik thuis. Toen hoorde ik het, van Isabelle. Bij stukjes en beetjes. Een stukje van de kinderen, 'n stukje van hem. En zelf paste ik de puzzel in elkaar.

Ik verstijfde, toen ik me realiseerde dat hij linderdand bij Isabelle geslapen had! Waarom had hij dat gedaan? Zo van: wat jij doet, mag ik ook! Of hield hij van haar? Of had hij behoefte aan lijfelijk contact. Imiteerde hij mij? Of wilde hij er mee bewijzen, dat hij mij niet nodig had? Hield hij dan niet meer van mij, verlangde hij meer naar haar dan naar mij? Help! dacht ik, hij gaat vreemd, zonder mij erin te kennen, ik verlies terrein, hij heeft mij niet meer nodig! Nu loopt het compleet uit de hand! Nu hoef ik er niet meer op te rekenen dat mijn huwelijk nog gered kan worden. Nu worden we onfatsoenlijk en losbandig! Daar gaat onze moraal van liefde, trouw en respect! Wat moet ik de kinderen hiervan vertellen? Eerst ging ma, en nu gaat ook pa de liefde buitenshuis zoeken. Weer schreide ik, van jaloezie, om 't verlies, om onze band, die verloren ging. Ik realiseerde me, wat het voor hem betekende, dat nachtje uit. Ik kon 't wel begrijpen. Zelf deed ik het immers ook! Of was dat toch anders?

ORPHEUS

Maar dat hij zo iets nu al deed, terwijl we nog maar pas bezig waren volop aan het bezien waren of er nog te lijmen viel. Ik begreep, maar mijn gevoel ging niet mee.

Mijn ega, in andervrouws bed! En hij had hetzelfde intieme contact met haar, wat al 22 jaar uitsluitend mijn deel was geweest. Ik alleen kende hem op dat gebied, ons bed, was ons geheim en nu ging hij ermee naar een ander.

Ik begreep het wel, ik begreep het niet. Een nieuwe golf van verwardheid kwam over me. Opnieuw moest alles op een rij.

Ik bedacht dat het goed was dat Paradijsvogel (mijn lief) ik nu gebroken hadden en voelde de kracht in me om het getij te keren.

Noodzaak, dacht ik, anders overleven we het niet. Op deze manier zou ik mijn hele onzekerheid kwijt raken, zo wer het voor ons een janboel!

Ik kon hem niet loslaten, voelde me buiten gesloten in zijn nieuwe wereld, verloor de controle op zijn doen en laten.

Isabelle of geen Isabelle, Paradijsvogel of geen Paradijsvogel, weg ermee!

Bouwen aan een toekomst met hem! Zo dacht ik het!

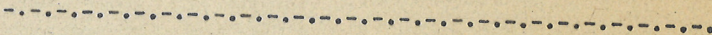
Zo dacht hij het niet. Toen ik niets meer van Paradijsvogel hoorde, verreekte ik elke dag meer van ellende...

Ze kwam weer!

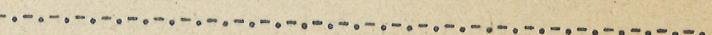
Er waren weer tranen en armen en troost en warmte! En toen wist ik, dat deze "losbandigheid" geaccepteerd moest worden, uit respect voor elkaars vrijheid.

Het leven neemt zijn loop... En wij, wij kunnen niet anders...

Gordie.

SOMS VERSCHIJNT ONS DE REGENBOOG, VEELKLEURIG, PRONKT, EN GAAT WEER WEG.

Oplossing Puzzel No. 7 Doorloper.

- H.
- 2 Nippertje-Reus.3 Athene-Oogmerk.4
- Moordend-Os-Lei.5 Abessinie-TT-MS.6
- Arno-Knauw-Heet.7 Kain-ID-MM-Eelde.8
- Taxi-Fee-Agamie.9 Skiffleur-KT-Eel.10
- Alpinist-Ieder.11 Ranch-Ran-Pruid.12
- Inhaken-Epos-OK.13 ND-IJ-Truc-Nep-
- Are.14 Al-Livre-Ijverig.15 Pose-Ekster-
- oog.16 Ik-Terugslag-Na.

- V.
- 2 Namaak-Tsarina-Pi.3 Ito-Braakland-
- Lok.4 Phoenix-IP-NH-Ijlst- 5 Personi-
- ficatie-E. 6 End-Skiff-NH-KR-Ver.7 Re-
- Einde-Eire-Urk-U.8 Ton-Name-Usance-SG.
- 9 Jodium-Artsenij-TS.10 Ego-Eweg-Kippe-
- vel.11 RMS-Theater-Opera.12 Eelt-El-
- Medusa-Rog.13 U-Remedie-Ei-Orion. 14
- Ski-Steel-RS-Keg-Ga.

"ORPHEUS"
(land. werkgr. voor huwelijk en homosexualiteit)
AFDELING NOORD-LIMBURG.

Postbus 455,
5900 AL Venlo.

Telefoon: 077 - 40387.
John & Mariet Wijnhoven.

22 APRIL OPEN ONTMOETINGSAVOND

Op vrijdag 22 april aanstaande willen we voor onze regio weer een Open Ontmoetingsavond houden in 't COC-gebouw, Keullerstraat 1, Venlo (t/o de parkeergarage), vanaf 20.30 uur.

Op deze avond zal Foef van Lieshout in 't kort vertellen over BEWUSTWORDING in het algemeen. Wat bewustwording voor haar zelf betekent (en betekend heeft) en welke knelpunten zij ervaart (en ervaren heeft). Daarna is er mogelijkheid om plenair in discussie te gaan.

Omdat dit geheel slechts een gedeelte van de avond in beslag zal nemen, is er na nog voldoende gelegenheid om informeel samen te zijn, te dansen en te borrelen.

Allen die met huwelijk en homofilie te maken hebben (gehad) zijn bij deze van harte uitgenodigd om op 22 april aanwezig te zijn.

Graag tot dan,

Mariet en John Wijnhoven.

jij ook!

Ja, jij bent ook hierbij uitgenodigd om aanwezig te zijn op de

ALGEMENE LEDENVERGADERING VENLO.

Het is ook heel belangrijk dat je er bij bent.

Tijdens deze vergadering is de nieuwe bestuursverkiezing. Als je je als kandidaat verkiesbaar wilt stellen moet je vóór 15 maart 1983 een briefje sturen aan COC-Venlo, Postbus 611, 5900 AP Venlo, en daarin vermelden dat je je als bestuurslid beschikbaar wilt stellen.

Er wordt tijdens deze vergadering ook de nieuwe lijn voor de komende periode uitgezet. Dan is het van belang dat veel mensen hun stem laten horen, zodat ook aan verwachtingen voldaan kan worden.

Het jaarverslag 1982 wordt dan besproken.

Je ziet, allemaal zaken die ook jou belangen. Zorg dat je er bij bent! Op 27 mrt. om 17.00 uur. We hebben je nodig, ja,

jou ook

Na deze bladzijde tref je een vrijwel blanco blad aan. Dit blad kun je gebruiken om je antwoorden te geven op de vragen die hier onder staan.

Het gaat erom dat we van zoveel mogelijk mensen willen horen, wat ze fijn hebben gevonden in 't afgelopen jaar, wat ze gemist hebben, enzovoort. We willen tegemoet komen aan jullie wensen.

Vouw het blad zo, dat de adressering aan de voorkant komt. Postzegel van Hfl. 0,60 erop en opsturen. Is dit te ingewikkeld, bel dan op, op die avonden die elders in dit blad vermeldt staan, om je meningen en wensen kenbaar te maken, of om zo maar eens een complimentje uit te delen, als je geen kritiek of wensen hebt.

- Hoe vind je de soosmiddagen?
 - Vind je de zondag er geschikt voor?
 - Wat mis je er?
Of wat zou anders moeten?
- Wat vond je van de behandelde thema's op discussieavonden?
 - Welk thema zou jij graag eens behandeld zien?
 - Vind je de donderdag een geschikte dag?
- Zou je aan een homopraatgroep willen deelnemen?
 - Zo ja, welke avond?
- Hoe vind je het dat er nu (eindelijk) ook een vrouwenavond is?
- Zou je actief willen meewerken binnen onze werkgroep?
 - Zo ja, wat zou je willen/kunnen doen?
- Wat vindt je van Pink-People.
 - Hoe vond je de Kerst-In?
(of waarom was je er niet?)
 - Hoe vond je de Nieuwjaarsreceptie (of waarom was je er niet?)
- Welke activiteiten miste je?
 - Heb je goede suggesties?

NAAM EN ADRES

(invullen niet noodzakelijk,
als je dat liever niet doet).

1. a.

b.

c.

2. a.

b.

c.

3. a.

b.

4.

5. a.

b.

6. a.

b.

c.

7. a.

b.